

شیتہ کے گہرے کھجومات

مہشقی لی دادہ نیشٹو ، چہ شنی مندالیک دہ تریقیہ وہ !۔
 لہ وہ دہ چوو ہلس و کہوتی مندالہ کان لہ ناخہ وہ بیہ ژینی ، کہ
 تاقمیکیان گولیکیان دہ کرد ، دہ کہوتہ چہ پلہ لیدان و ، ہر ٹہ وہ
 نہ بو لہ خوشیاند ا بال نہ گریٹ !۔

توش لہ نزیکہ وہ لیت دہ روانی ، بہ وردی سہ رنجت دہ دا
 ، دہت ویست بجیتہ ناخی یہ وہ ، بجیتہ موخی یہ وہ و ، بزانی بیر
 لہ چی دہ کاتہ وہ ؟۔ بہ لام نزیکہ بوونہ وہ و ، لی روانینی ہیچ شتیک
 نادہن بہ دہستہ وہ ، دہمی قفلیکی داخراہ و ، بہ ہیچ کللیک
 ناکریٹہ وہ !۔ بہ راستی ٹہ و کابرایہ دہریاہ کی بی بنہ !۔

کہ لی جار و ہرسی پشتی پی ہل دہ کردی ، بہ لام ہر زوو
 سواری ٹہ سپی ٹاواتہ کہت دہ بویتہ وہ و ، دہ بویتہ وہ و ،
 دہ کہوتیتہ وہ دوا ی شیتہ !۔ ٹہ وہ لہ کہ یہ وہ گیرودہ ی ٹہ م
 خولیایہ بویت ؟۔ دوا ی چی ؟ دوا ی ٹہ وہ ی کہ ژیانیکی ترت
 بہرووی خہ لکی ٹہ م شارہ وہ بینی ؟۔ ژیانیکی ناہہ مواری وا کہ
 میژووی ٹہ م گہرہ کہ بہ خویہ وہ نہ دیوہ !۔ ٹا .. لہ و دہ مہ وہ
 خوت داوہ تہ ناسینی ٹہ م شیتہ !۔ بہ تاییہ تی دوا ی ٹہ وہ ش کہ
 پیرہکانی گہرہ ک ، بارو باپیری شیتہ یان پی ناساندی !۔ ٹہ وا
 شیتہ بہ لاتہ وہ بووہ سہرہ تہ ی میژوو یہ کی نوی !۔

پیرہکان دہ یان ووت ... ٹا بہ پی ی تیکہ یشتنی
 خویان دہ یان ووت : « بہ تاییہ فہ ہر شیتہ بوون !۔ »
 باپیری بہ دہستی عوسمانلی یہ کان لہ ناوچووہ ، باوکیشی
 بہ دہستی ٹنگلیزہ کان . ٹہ ی باپیرہ گہورہ ی ؟!۔ خوا
 ٹہ زانی بہ دہستی کی ؟!

ٹہ مہ شتیک کی بہ ہاداری دہست خستی ، شتیک کی وا
 شہ وانہ دابنیشی و ، ماوہ یہ ک قالی بیرکردنہ وردیبت !۔
 کاتیک یاری مندالہکانی شہ کہت دہ کرد ، بہ کومل
 بہرہرکہ شینہ کی مالی شیتہ یان دہ گرت و ، دہ کہوتنہ
 ہاوارکردن .

لہ دوامالی گہرہ کہ وہ ، کہ دہت روانیہ دہشتہ کی
 بہرہ دہمت ، ٹہ مجا کہ بہرہ و ژورتر جلہ وت بو روانینہ کہت
 شل دہ کرد ہیندہت دہ زانی خانوہ کی ٹہ وو ٹاشہ روخواہ کہ
 چہ شنی دوو پیرہ میردی کہ لو کوم قوت دہ بوونہ وہ - توش
 ٹاواتہ خوازی ٹہ وہ ی روژیک لہ روژان لہ و خانوہ نزیکہ بیٹہ وہ و ،
 بی ترس بجیتہ ناوی یہ وہ و ، لہ نزیکہ وہ شیتہ بناسی و ، بہ
 زوریش بیٹ بیہینیتہ قسہ !۔ بہ لام ہی ہوو .. تو ٹہ وہ سالیکہ
 ٹہ و ٹاواتہ چاندوہ ، کہ چی ہیشٹا چہ کہ رہی نہ کردوہ !۔
 باشہ بو دہتہ وی شیتہ بناسی ؟!۔ ہا .. دہتہ وی بیکہیتہ
 پالہ وانی چیروکیک ؟!۔

پوژی چہ ند جاریک لہ و ریگہ و بانہ لووت دہ بوو بہ
 لووتیہ وہ ، بہ لاتہ وہ سہیربوو ، ہرچہ ندہ سہرت دہ ہیناو ،
 سہرت دہ برد ، وات بو دہرنہ دہ کہوت کہ ٹہ و کابرایہ شیتہ و ،
 فری بہ م ژیانہ وہ نیہ !۔

نہ پرنگو و پووی ، نہ روانینہکانی ، نہ دہم و دووی ،
 وایان دہرنہ دہ خست ، کہ بہ راستی تیک چووہ و ، بو بہرد
 دہ گہریت !!۔

کہ لی ٹاسایی بوو ، جا چی لہ وہ ٹاسایی تر ، لہ پوژیکی
 وک ٹیمپوڈا کہ مروی ٹاسایی شیت دہ کہن !۔ ٹہ و کابرایہ لہ
 بری دہست و ہ شانندن و ، جنیودان و ، پاکہ ، پاکہ ، خہ ندہ یہ ک ..
 تہ نہا خہ ندہ یہ ک بگریٹہ ٹہ و خہ لکہ ی کہ وا ٹازاری دہ دن !۔
 ٹای لہ و خہ ندہ یہ چ پوژناییہ کی لی دہ کہوتہ وہ ؟!۔ لہ ناوکی ٹہ و
 خہ ندہ یہ دا ہزار واتہ ی پوژنگد ارت بہر چاودہ کہوت !۔

ٹہ ی بو ٹہ و کابرایہ ٹہ م خہ لکہ بہ شیت نہ زانیت ؟۔ بو نا ؟۔
 ٹہ و خہ لکہ .. سہرباری ہہ موو گیرمہ و کیشہ و .. نارہ حہ تی
 یہ کی ژیانان ، ٹہ و یان بو مابیتہ وہ ، بہ م پوژگارہ بہ و کابرایہ
 پابویرن !۔

دوا ی نیوہ پوان کہ مندالانی گہرہ کہ لہ دہشتہ کہ دا
 دہ کہوتنہ یاری کردن ، شیتہ دہ ہاتہ سہر بانہ کہ و ، چوار

« - شیتته .. شیتته .. وه ره خوارئو ، گورانی په که بلی ! »
گورانی په که ؟ نا .. وهك دهلین گورانی په که ی شیتته دارو به رد
دینتته جوش و خروش .. وهکو بهر گویشیان که وتووه ، دهنگی
شیتته له و ناوازه دهچیت ، که ئیواره و ، سبهینان سروشتی نم
ولاته به گوی ی خه لکید اهدات !

ئاوازی سروشت ، ئاوازیکی پیروژه ! .. ئاوازی عیشقیکی
به رزه . ئه ی ئم چریکه په ی شیتته ؟! .. تو بلی ی بنه مای
عیشقیکی که وره نه بیت ؟! .. بو نا ؟ .. هه په شیتی پاره په ، هه په
شیتی دینه ، هه په شیتی دولبه ره ، هه په شیتی ...! .. ئه ی
عیشقه که ی شیتته ؟!

منداله کان له هاوار هاواری خویان نه ده که وتن . وا
دیاربوو ، له وهو بهر شیتته ئاوازه که ی خوی رزاندوته ناخیانه وه
! .. ئه گینا به و جوړه وهك هه نگ به سه رگوله وه نه دهنیشه وه !
شیتته خیرا له سه ر بانه که دهچووه ، خواره وه له
حه وشه وه وه لامی دهداته وه .

« - با روژی بیت ، بوتان دهلیم .. بهلین بی بوتان
دهلیم !

منداله کان په و ئاواته وه ئی دور ده که وتن وه به ره و
مال ده بوونه وه . توش که گویت له و بهلینه ده بووده که شایته وه و
، دوا به دوا ی ئه وان ده که رایته وه . ئاخو که ی ئه و گورانیته بهر
گویی ده که ویت ؟ .. هر له خوته وه وات هه ست ده کرد ، کاتیک ئه و
گورانیته بهر گویی ده که وئی ، هه موو شتیکت بو دهرده که ویت ،
له هه موو روویه کیشه وه شیتته دهناسی !

هه موو روژیک به و ئاواته وه له تهك مناله کاند ا بهر
دهرگه که ی شیتته تان دهگرت . بهلین دریزه ی کیشاو ، ئاوات
سه وز نه بوو !

ئیواره په کیان وات به خه یالدا هات دوا به وای
منداله کان نه که رینتته وه و ، له په نا ئاشه که دا خوټ
بگریت .. به و نیازه ی خوټ بگه په نییه شیتته و ، هر
چونیک بی له ته کیا دانیشو ، بیهینتته قسه . مایته وه ،
وهك خوټ نابیتته وه له په نا ئاشه که دا مایته وه . ورده ورده
، تاریکی دهنیشه سه رزه ووی و ، دنیاش تا دهات بهرگی
خاموش بوونی ده پووشی .

چاوت ئی بوو ، تارماییه که له دهرگه شینه که نریک
که وته وه و ، بهر له وه ی ئی بدات ، خیرا دهرگه که ی

کرده وه و ، دوا ی ئه وه ی سه بیرکی ئه ملاو ئه و لای خوی
کرد ، خوی کرد به ژووردا . دوا ی که میکی تر تارماییه کی
تریش به هه مان شیوه کردی به ژووردا . خوټ پی نه گیرا
به ره و دهرگه که بووینته وه ، ویستت ئی بدی ، به لام زوو
دهستت کینشایه وه . دهنگی شیتته که وته بهرگویت ..
له وانی ده پرسی :

« - خو .. به کولانه که ی مای گورگه دا نه هاتن ؟ »
« نه .. به کولانه که ی ئه و دیوا هاتن . ، نه ها ..
دوژیمه وه .. گورگه : به گورجی به ره و دوا بووینته وه . ئه و
کاته تاریکی ده شته که لیت بووه ، چه نده ها گورگی درنده ی
خوین مژو ، له هه موو لایه که وه شالوویان ده هینایت و ،
پیت پی ئه که نین و دهیان وت : - « - وه ره .. با راوه
ژیزکه که بکهینه وه ! »

راوه ژیزک .. تا که ی ؟ .. به سه گورگینه ! هه موو
دهمیک ده تانه وئی راوه ژیزک به م فه قیرو هه ژاره بکه ن ! .. تا
که ی ؟ .. له پیناوی په رزه وهندی خو تاندا دست له که ل
شه ی تاندا تیکه لاو ده که ن ! .. به سه ... چه نده ها رهش و
پووتی وهك شیتته بوته قوربانی راوه ژیزکه که ی ئیوه !! ..

له پر پیکه نیت .. به وه پیکه نینت هات .. « - روژیک دیت ..
که سانی وه کو شیتته راوه ژیزکیش به ئیوه بکه ن ! .. »
ئیواره ی روژیکئی نوی بوو ، بوئی زهوی مروی کاس
ده کرد ، منداله کان له بری یاری کردن ، به م دست و به و دست
، دارو لاستیکیان ده هیناو ، له سه ر په کیان که له که ده کرد .
شیتته ش خیرا ، خیرا ، شپو شیتالی له خانووه که ی ده هینایه
دهری و ، ده ی هاویشته سه ر دارو لاستیکه که .

منداله کان ناگریان کرده وه . له که ل به رز بوونه وه ی
کلپه ی ناگردا شیتته دهنگی هه لبری . ئاوازیکی چریکاند .
منداله کان وهك سروشت بیده نگ بوون ناگر ده سووتاو ،
شیتته ش ده ی چریکاند ، تاریکی ده هات و تیشکی ناگره که شی
دهچوو به گژیاو ، باوه شی پیا ده کردو ، ده ی ویست پیدا به
زهوی دا . شیتته ش هه رده ی چریکاند .

له پر وه ستا .. وه ستاو بیده نگ بووو روی کرده
منداله کان : - « ده زانن .. ئیسته گورگه توقیوه ! »
منداله کان پیکه وه دایانه قاقای پیکه نین !